

НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті розглядаються питання запровадження нових інформаційних технологій у навчальний процес і нових підходів до ефективного використання ІКТ в навчанні. Розглянуто концепцію компонентно-орієнтованого підходу, його особливості і сфери застосування. Показана структура сучасного педагогічного програмного засобу, коротко розглянуто призначення кожного з модулів.

Ключові слова: інформаційні технології, інформаційна культура, комп'ютер, комп'ютерна комунікація, інноваційна технологія.

В данной статье рассматриваются вопросы внедрения новых информационных технологий в учебный процесс и новых подходов к эффективно-му использованию ИКТ в учёбе. Рассмотрена концепция компонентно-ориентированного подхода, его особенности и области применения. Показана структура современного педагогического программного средства, коротко рассмотрено назначение каждого из модулей.

Ключевые слова: информационные технологии, информационная культура, компьютер, компьютерные коммуникации, инновационная технология.

In this article the questions of new information technologies introduction in an educational process are examined. New approach is also examined to the effective use of technologies in studies. Conception of this approach, it's feature and application domain is considered.

Keywords. Information technologies, informative culture, computer, computer communications, innovative technologies.

Постановка проблеми. Інтеграція України у світовий освітнянський простір, приєднання до Болонського процесу та сучасні глибокі перетворення, що відбуваються в системі освіти й науки України, зумовлюють необхідність удосконалення підготовки вчителя-предметника, який був би здатним здійснювати освітню діяльність на високому професійному рівні, гідно конкурувати на сучасному ринку праці та послуг.

У вищій професійній освіті сьогодні нерозв'язаною є розробка інноваційних технологій навчання, які використовують компетентний підхід і забезпечують якісну підготовку майбутніх фахівців з окремої освітньої програми. Важливим елементом підготовки фахівців у вищій школі є формування до-

даткових якостей випускника, до яких можна віднести: володіння сучасними інформаційними технологіями, здібність до саморозвитку, мобільність, конкурентоспроможність на ринку праці і т. ін. Тому при розробці сучасних програм з окремих дисциплін і освітніх технологій навчання необхідно передбачати формування не тільки професійних компетенцій, але й загальних компетенцій. Важливо не тільки сформулювати необхідні компетенції майбутнього фахівця, але й запропонувати освітні технології їхнього формування і контролю. Тому в кожному ВНЗ повинна бути створена внутрішньовузівська система якості за кожною освітньою програмою, що охоплює такі основні критерії якості навчання: формування ключових компетенцій в наявній галузі, формування загальних компетенцій випускника; урахування взаємозв'язку матеріалу, що вивчається, з іншими навчальними галузями в межах навчального плану, запровадження прогресивних форм організації освітнього процесу, використання нових інформаційних технологій, відповідність навчально-методичного матеріалу сучасному світовому рівню, використання активних методів навчання і контролю.

Інформаційні технології пронизують усі сфери людської діяльності, і система освіти, як соціальна структура, також відчуває їхній вплив. Бурхливий розвиток засобів інформатизації (комп'ютерів, комп'ютерних комунікацій, різних електронних пристроїв) породжує нові можливості для застосування комп'ютера в навчальному процесі, що робить його ефективнішим, дає змогу раціонально використовувати навчальний час.

На нашу думку, головною метою застосування нових інформаційних технологій навчання є підготовка студентів до самостійної роботи з вдосконалення сформованої в педагогічному університеті професійної компетентності, що, у свою чергу, веде до ефективної педагогічної діяльності в умовах сучасної школи.

Для формування заявлених загальних компетенцій в інноваційних технологіях навчання необхідно задіювати комунікативний чинник сучасного навчального процесу. Іншими словами, передавання, зберігання, відтворення навчальної інформації за допомогою глобальної мережі Інтернет створює можливості становлення нової якості теорії і практики навчання. Засоби комунікаційних технологій звільняють викладача від безлічі рутинних функцій. Педагог може управляти процесом навчання, створюючи оптимально гнучкі програми вивчення навчально-

го курсу, доступні в часі і просторі, індивідуально відповідні до кожного студента. При цьому у студента виробляються навички спілкування з комп'ютером, з'являється досвід використання сучасних інформаційних технологій, виховуються якості комунікативності і соціальної інтерактивності. Навчальна діяльність стає якіснішою, ефективнішою, наочно орієнтованою, доступною і цікавою.

Аналіз актуальних досліджень. Проблема запровадження новітніх технологій у навчальний процес досліджувалась Б. Бессідим, А. Веліховською, М. Голованем, Ю. Горощком, В. Дровозюк, М. Жалдаком, Т. Зайцевою, В. Клочком, Н. Кульчицькою, К. Ламоновою, Ю. Лотюк, Н. Морзе, А. Олійником, К. Осенковою, А. Пеньковою, С. Раковою, Ю. Рамським, В. Розумовським, Є. Смирновою, В. Чирко, В. Шавальовою та іншими ученими.

Дидактичні і психологічні аспекти застосування новітніх інформаційних технологій навчання знайшли відображення у працях В. Безпалька, О. Гокунь, В. Ляудіс, Ю. Машибиця, А. Пишкала, І. Синельник, С. Смирнова, О. Співаковського та ін.

Метою статті є теоретичне обґрунтування науково-методичного та організаційного забезпечення педагогічних умов підготовки студентів до використання новітніх технологій.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі формування і функціонування наявних навчальних освітніх ресурсів необхідне створення інтегрованого навчально-методичного комплексу (НМК) нового покоління як навчального середовища з дисциплін. Таке навчально-інформаційне середовище є зручним засобом створення, зберігання і відтворення навчально-методичних матеріалів, здійснює навчання і виховання студентів в умовах глобальної інформатизації суспільного життя, використовує як нові, так і традиційні прийоми, методи і засоби навчання дисциплін, підвищує роль самостійної роботи студентів, а також стимулює їхню пізнавальну діяльність.

Для формування навичок і умінь у студента можна використовувати електронний практикум – навчальне середовище, що регулює процес отримання знань з предмета, виробляє уміння розв'язувати ключові завдання з курсу, що вивчається, організуючи послідовність виконання індивідуальних курсових завдань (початкові дані індивідуальних варіантів у текстовому вигляді або у вигляді файлів, зразки оформлення завдань, поетапний хід

виконання кожного завдання). Для досягнення ефекту динамічності і полегшення сприйняття матеріалу, що вивчається, електронний практикум використовує прийом типу «накладення», коли статична ілюстрація розбивається на складові частини, а потім створюється послідовність накладень цих частин одну на одну. Для пояснення малюнок супроводжується коротким текстовим коментарем. В ілюстраціях практикуму використовується також і колірний коментар. Студент сам регулює швидкість і порядок подання інформації під час вивчення матеріалу.

Особливо актуальними в нових технологіях навчання є питання створення, розвитку і використання інструментарію для оцінки якості знань і ключових компетенцій, що набуваються тими, хто навчається. Тести можуть бути використані для організації самоконтролю з боку студентів, а також поточного контролю з тем і комплексного підсумкового контролю з дисципліни в цілому. У режимі тренінгу результати з кожного питання забезпечуються відповідним коментарем. У режимі підсумкового контролю студенту повідомляється тільки загальний результат, при цьому викладачеві доступний повний аналіз тесту. Для перевірки знань використовуються питання, коротка відповідь, питання по тексту. Необхідно відзначити, що загальні компетенції формуються і контролюються у процесі навчання за рахунок самих інноваційних освітніх технологій. Наприклад, доки студент не освоїть мереживі інформаційні технології, він не зможе здійснити самоконтроль і пройти поточне тестування.

Важливе значення для підвищення ефективності навчання має наявність структурованого плану навчальних заходів, пропонуваного студентам на початку процесу навчання, з наявністю посилань на потрібні компоненти НМК. Крім того, активізації навчальної діяльності сприяють введені в дистанційний курс сервіси спілкування викладача із студентами: форуми з актуальних питань курсу, прямі спілкування в чаті, заочні консультації електронною поштою.

Дослідники виділяють декілька етапів використання студентами новітніх технологій:

— комп'ютер використовується як допоміжний засіб для ефективнішого розв'язання системи дидактичних завдань, що вже існує (при цьому, змістом об'єкту засвоєння в комп'ютерній навчальній програмі такого типу є довідкова інформація, інструкції, обчислювальні операції, демонстрація тощо);

— комп'ютер може бути засобом, на який покладається розв'язання окремих дидактичних завдань при збереженні загальної структури, цілей і завдань безмашинного навчання (при цьому сам навчальний зміст не закладається в комп'ютер, він виконує функції контролера, тренажера тощо. Ця функція широко представлена в розгалужених діалогових системах, що моделюють діяльність учителя. Сьогодні найчастіше використовуються довідково-контролюючі програми);

— використання комп'ютера дозволяє висувати й розв'язувати нові дидактичні завдання, що не можна зробити традиційним шляхом (характерними є імітаційно-моделюючі програми);

— комп'ютер може бути використаний як засіб, моделюючий зміст об'єктів засвоєння шляхом його конструювання. При цьому реалізуються принципово нові стратегії навчання. Прикладом цього напрямку розробок є так звані "комп'ютерні навчальні оточення" чи "мікросвіти", що являють собою моделі галузей знань, які засвоюються. (С. Пейперт, США; Б. Сенднов, НРБ та ін.).

Доцільність та ефективність використання інформаційної технології в навчальному процесі педагогічного вищого навчального закладу нерозривно пов'язані з поняттям інформаційної культури.

Формування інформаційної культури педагогів — це насамперед формування системи знань, навичок й умінь, необхідних педагогам для використання інформаційно-комунікаційних технологій у своїй професійній діяльності. Зміст інформаційної культури педагогів має свою специфіку. Невід'ємним компонентом цього змісту є психолого-педагогічні особливості застосування комп'ютера в навчанні.

Одним із найважливіших завдань навчання і формування інформаційної культури є оволодіння студентами узагальненими прийомами розв'язування задач, адже від цього значно залежить ефективність використання комп'ютера. Крім того, головною метою використання комп'ютера в навчальному процесі і подальшій професійній діяльності є інтелектуальний розвиток людини, розширення і розкриття її творчого потенціалу. Таким чином, загальне вміння розв'язувати задачі стає основною передумовою розвитку творчого потенціалу людини.

Найважливішим компонентом інформаційної культури є формування вміння використовувати комп'ютер при розв'язуванні практичних завдань. Для тих, хто працює в системі освіти як загальної, так і професійної, основи інформаційної культури виступають важливою частиною не лише загальноосвітньої, але й професійної підготовки. Йдеться не тільки про формування у студентів умінь розв'язувати різноманітні завдання за допомогою комп'ютера, а й про вміння навчити майбутніх учнів використовувати інформаційно-комунікаційні технології у процесі власної навчально-пізнавальної діяльності.

У процесі формування інформаційної культури вчителів доцільно розкрити роль комп'ютера у справі розв'язування завдань виховання й розвитку особистості учнів. Цей аспект загальної підготовки вчителів має виняткове значення, оскільки багато з них і досі вважають комп'ютерну техніку в школі тільки засобом розв'язування математичних задач та проведення різноманітних обчислень.

У процесі формування інформаційної культури майбутні педагоги повинні зрозуміти, що комп'ютер сприяє формуванню в того, хто навчається, рефлексії своєї діяльності [7]. Рефлексія – одна з форм самосвідомості, яка орієнтована на осмислення людиною своєї діяльності, усвідомлення своєї особистості, а також діяльності й особистості своїх партнерів. Можна виділити такі види рефлексії: інтелектуальну і особистісну. Перша з них спрямована на осмислення власної діяльності, друга – на осмислення самого себе, властивостей і якостей характеру, усвідомлення власного “Я”. Крім того, можна виділити міжособистісну рефлексію, яка за своїм змістом збігається з інтелектуальною, або з особистісною, але відрізняється тим, що спрямована на іншу людину. Формування рефлексії – одна з найважливіших навчальних цілей. Пізнання самого себе, своєї діяльності є необхідною передумовою формування навчальної діяльності. Особистісна рефлексія є засобом адекватної самооцінки й виступає необхідною передумовою самоконтролю, самовиховання в широкому значенні слова, визначення свого місця в житті. Нові можливості у формуванні у студентів інтелектуальної рефлексії з'являються, перш за все, завдяки тому, що використання комп'ютера надає можливість наочно представити студентам, до чого призводить кожна їхня дія.

Систематичне і педагогічно доцільне використання під час аудиторних занять мультимедійних засобів сприяє вдоскона-

ленню сенсомоторної сфери студентів, розвиває їхню зорову і слухову чутливість, формує вміння сприймати, розвиває спостережливість. Поряд із цим використання інформаційно-комунікаційних технологій сприяє розвитку перцептивної уваги. Окремі властивості зорових і слухових подразників та їхній комплексний вплив на психіку людини обумовлюють виникнення мимовільної уваги, її стійкості й зосередженості. Використання комп'ютерних засобів навчання дозволяє збільшити обсяг аудіовізуальної інформації для засвоєння студентами, що у свою чергу сприяє розвитку їхнього мислення, формує систему розумових дій, здатність до самостійної творчої роботи.

При визначенні ефективності будь-якої методики навчання необхідно враховувати особливості психічних процесів кожного студента, а саме: особливості мислення, властивості пам'яті, окремих аналізаторів (слух, зір), а також характер і волю. Без урахування зазначених факторів неможливо досягнути засвоєння студентами навчального матеріалу в повному обсязі. За допомогою комп'ютера педагог має можливість матеріалізувати деякі абстрактні властивості реальних об'єктів, чим сприяє підвищенню доступності навчального матеріалу для засвоєння студентами. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі виступає свосереднім каталізатором, який призводить до якісних змін системи освіти в цілому, у тому числі й у змісті навчання. За допомогою комп'ютера вдається зробити доступним багато з того, що протягом тривалого часу вважалося недоступним унаслідок своєї абстрактності. Зокрема, з'являється можливість наочно представити студентам навчальний матеріал, який охоплює різні сфери життя й діяльності людини. Наприклад, завдяки наочності, студент має можливість дослідити самостійно характер кривої другого порядку в залежності від значень коефіцієнтів її загального рівняння, побудувати певну січну площину до даної поверхні і встановити загальні характеристики утвореного при цьому перерізу тощо. Тому, визначаючи вимоги до інформаційно-комунікаційних технологій у процесі математичної підготовки майбутніх учителів, вважаємо за необхідне при доборі тих чи інших математичних пакетів звернути увагу на комплексність та універсальність пропонованих програмних засобів, що дозволить значно розширити коло розв'язуваних дидактичних та методичних завдань. У світлі цих вимог пропонуємо використовувати ППЗ GRAN, оскільки, по-перше, зазначений продукт дозволяє

розв'язувати задачі курсу лінійної алгебри й аналітичної геометрії, що свідчить про його комплексність, по-друге, ППЗ GRAN досить ефективно може бути використаний для розв'язування задач диференціального та інтегрального числення, що дозволяє поширити його застосування на курс математичного аналізу. Останнє, поряд із адаптованістю до умов педагогічного процесу в середніх та вищих навчальних закладах, обумовлює його універсальність, доцільність та ефективність у навчальному процесі педагогічного вищого навчального закладу.

Поява нових технологій призводить до відповідних змін у різних сферах виробництва, науки, культури й освіти. Система освіти шляхом підготовки кадрів забезпечує подальший розвиток і модернізацію науково-технічного і культурного потенціалів суспільства. Вона спрямована в перспективу, а тому повинна своєчасно реагувати на зміни в суспільстві, що є однією з визначальних умов її ефективного функціонування. Звідси випливає, що сьогодні гострою є потреба розробки і впровадження нових технологій формування знань, умінь і навичок, нового змісту, методів, засобів навчання, дидактично-методичного забезпечення в цілому. Повною мірою це стосується і вищої педагогічної школи і, зокрема, організації її навчально-виховного процесу. Традиційні методичні системи не відповідають вимогам сьогодення. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології у практиці роботи вищих педагогічних навчальних закладів використовуються фрагментарно. Виконання ж освітніх і виховних завдань, висунутих Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті, вимагає принципово нового забезпечення навчально-виховного процесу. Одним із дієвих підходів до його ефективного здійснення є компонентно-орієнтоване навчання.

Ідея компонентно-орієнтованого підходу полягає в такій організації навчального процесу, за якої попередні, раніше засвоєні знання і способи діяльності повинні використовуватися як новий інструмент для розв'язування завдань вищого рівня. Традиційні технології навчання також передбачають використання раніше засвоєних знань, методів і прийомів. Наприклад, студент не може розв'язати систему лінійних рівнянь, не застосувавши елементарні арифметичні дії. За такого навчання звичайною є ситуація, коли під час розв'язування тієї чи іншої задачі доводиться проходити весь шлях — від елементарних перетворень і обчислень до останнього кроку одержання результату.

За компонентно-орієнтованого підходу у студентів (учнів) формується тип мислення, який ґрунтується на пошуку, доборі та найдоцільнішому використанні компонентів розв'язування попередніх задач у процесі розв'язування задач вищого рівня складності. При цьому також формується вміння оформляти схему розв'язування зазначеної складнішої задачі у вигляді завершеної нової компоненти, яка може бути використана для розв'язування наступних задач.

Компонентно-орієнтований підхід вимагає виділення на кожному етапі навчання суттєвого і несуттєвого, сприяє формуванню абстракцій через створення власних чи використання відомих, раніше створених компонент для розв'язування нової, складнішої задачі. Одночасно він окреслює нову ідеологію розробки педагогічних програмних засобів – нового інструментарію, за допомогою якого можна не лише забезпечити ефективне і результативне навчання, але й постійно оновлювати зміст навчальних предметів на основі створення і використання нових компонент. При цьому забезпечується істотна інтенсифікація процесу пізнання, підтримується індивідуальна траєкторія навчання через можливість надання викладачем (учителем) для кожного з тих, хто навчається, того чи іншого набору компонент.

Технологія компонентно-орієнтованого підходу вимагає формування у студентів (учнів) уявлення про компоненту як абстракцію, що є інструментом створення нової абстракції і розуміння того, що прийоми і засоби своєї діяльності вони можуть покращувати через засвоєння раніше вивчених і створених компонент. Педагогу важливо усвідомити, що принципи компонентно-орієнтованого навчання привносить якісні зміни в навчально-пізнавальну діяльність, які визначають новий підхід до розв'язування задач, пов'язаний з вмінням віднайти найефективніші компоненти і поєднати їх для розв'язування висунутої задачі.

Технологічні передумови використання такого підходу сьогодні забезпечують сучасні інформаційні технології навчання. Використання компонентно-орієнтованого підходу в навчанні проходить через інтеграцію традиційних і нових комп'ютерно-орієнтованих технологій навчання. Це потребує переосмислення не лише змісту, а й методичних систем навчання, включаючи розробку спеціальних комп'ютерних середовищ, за допомогою яких можна підтримувати, зокрема, і реалізацію компонентно-орієнтованого принципу навчання.

Реалізація можливостей інформаційних і комунікативних технологій, на наш погляд, дозволяє організувати такі види діяльності з використанням засобів ІТ:

- ресстрація, збирання, накопичення, зберігання, обробка інформації про об'єкти, явища, процеси, що вивчаються, в тому числі реальні, та передавання достатньо великих обсягів інформації, яка може бути представлена в різноманітній формі;

- інтерактивний діалог – взаємодія користувача з системою в реальному часі, що дозволяє впроваджувати дистанційну форму навчання;

- керування реальними об'єктами (наприклад, режимами роботи системи електропостачання користувача електроенергії, навчальними роботами або механізмами, що імітують промислове обладнання й т. ін.);

- керування моделями різних об'єктів, явищ, процесів, у тому числі й тих, які не можливо відтворити в лабораторних умовах;

- автоматизований контроль (самоконтроль) результатів навчальної діяльності та корегування результатів контролю (тестування) [2; 3; 6].

Крім того, в умовах сьогодення необхідна відповідна підготовка майбутніх спеціалістів у галузі володіння засобами ІТ як пропедевтична підготовка до майбутньої професійної діяльності. Не менш важливим є використання можливостей інформаційних технологій для забезпечення спонукальних мотивів (стимулів), які зумовлюють активізацію пізнавальної діяльності (наприклад, за рахунок візуалізації навчальної інформації, використання ігрових ситуацій, вибору режиму навчальної діяльності), поглиблення міжпредметних зв'язків, побудованих на інтеграційній основі, фундаменталізації професійної підготовки.

Засоби ІТ використовуються в сучасному навчальному процесі, перш за все, як засоби навчання при організації різних видів навчальної діяльності. При цьому, як при вивченні загальноосвітніх, так і спеціальних предметів, і у процесі професійної підготовки використовуються прикладні програмні засоби, які автоматизують як процес навчання, так і процес контролю та тренування навчальної діяльності. Ці прикладні ПЗ є найпопулярнішими, бо вони обумовлюють відповідну комфортність праці викладача при забезпеченні автоматизації процесів контролю, коригування результатів навчальної діяльності, тестування і психодіагностики. Не менш важливим напрямком

використання ІТ є різноманітні додатки для забезпечення функціонування інформаційних мереж та систем телекомунікації. Сьогодні слід констатувати, що кількість науково-педагогічних, навчально-методичних, інформаційних, інструктивно-організаційних, нормативних, технічних матеріалів, що складають зміст інформаційних потоків у галузі освіти, постійно зростає. Для їхнього оперативного сприйняття та своєчасної якісної обробки й передавання поширюється використання баз і банків даних як у середині навчального закладу, так і в системі освіти загалом. Великою популярністю користуються інструментальні програмні засоби щодо розробки педагогічного програмного забезпечення та науково-дослідницьких робіт.

Висновок і перспективи подальших досліджень. Таким чином, не піддаючи сумніву необхідність подальшого використання й запровадження нових інформаційних технологій у навчальний процес, ми вважаємо за необхідне здійснити подальше дослідження проблем уточнення дидактичних та методичних принципів організації навчального процесу з використанням ІТ, доцільності розробок окремих методичних дисциплін з використанням ІТ, удосконалення якості підготовки студентів з погляду існуючих дидактичних і методичних принципів комп'ютерної діагностики, в чому вбачаємо подальшу перспективу наших досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Богданова И.М. Формирование профессионально-педагогической готовности будущих учителей к компьютерному образованию школьников: Дис...канд. пед. наук: 13.00.01. – Одес. пед. ин-т им. К.Д.Ушинского. – Одесса, 1989. – 158 с.
2. Вербицкий А.А. Активное обучение в высшей школе: контекстный подход: Метод. пособие. – М.: Высш. шк., 1991. – 207 с.
3. Верхола А.П. Системний аналіз процесу навчання графічних дисциплін у технічному університеті // Вища освіта України. – 2005. – №3. – С. 70-73.
4. Вища освіта в Україні і Болонський процес: Навч. посіб. / За ред. В.Г. Кременя. Авторський колектив: М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, В.Д. Шинкарук, В.В. Грубіянко, І.І. Бабич. – К.: Освіта, 2004. – 384 с.
5. Вища освіта в Україні: Навч. посіб. / В.Г. Кремень, С.М. Ніколаснко, М.Ф. Степко та н.; За ред. В.Г. Кременя, С.М. Ніколаєнка. – К.: Знання, 2005. – 327 с.
6. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи: Методичний посібник для студентів магістратури. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 316 с.

7. Жалдак М.И. Система подготовки учителей к использованию информационной технологии в учебном процессе: Дис. в форме науч. доклада... докт. пед. наук: 13.00.02. – АПН СССР. НИИ содержания и методов обучения. – М., 1989. – 48 с.

8. Сидоренко В., Білевич С. Фундаменталізація професійної підготовки як один із пріоритетних напрямів розвитку вищої освіти в Україні // Вища освіта України. – 2004. – №3. – С. 35-41.

9. Ткач Д.І. Психолого-педагогічні засади обґрунтування системної нарисної геометрії // Вища освіта України. – 2004. – №4. – С. 68-72.

10. Співаковський О.В. Підготовка вчителя математики до використання комп'ютера у навчальному процесі. // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 1999. – №2(6). – С. 9-12.

11. Співаковський О.В., Львов М.С., Кравцов Г.М., Крекнін В.А., Гуржій Т.А., Зайцева Т.В., Кушнір Н.А., Кот С.М. Педагогічні технології та педагогічно-орієнтовані програмні системи: предметно-орієнтований підхід // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2002. – №2 (20). – С. 17-21.

УДК 378.141.123

Т.О. Шуть

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МУЗИЧНИХ КЕРІВНИКІВ ДНЗ

Аналіз численних визначень поняття «компетентність» дає підстави розглядати феномен, що обговорюється, як інтегративну якість особистості зі складною структурою. Компетентнісний підхід у професійній підготовці майбутніх педагогів має співвідноситися не зі знанням, а передусім з діяльнісним підходом. Для формування мотиваційного компонента професійної компетентності та професійно значущих особистісних якостей майбутніх музичних керівників ДНЗ доцільним є застосування аксіологічного підходу.

Ключові слова: компетентність, підготовка, готовність.

Анализ многочисленных определений понятия «компетентность» даёт основания рассматривать обсуждаемый феномен как интегративное качество личности со сложной структурой. Компетентностный подход в профессиональной подготовке будущих педагогов должен соотноситься не со знанием, а прежде всего с деятельностным подходом. Для формирования мотивационного компонента профессиональной компетентности и профессионально значимых личностных качеств будущих музыкальных руководителей ДОО целесообразно использование аксиологического подхода.

Ключевые слова: компетентность, подготовка, готовность.

The analysis of numerous definitions of concept «competence» gives us the opportunity to consider the discussed phenomenon as the integral quality of per-